

for de alvorligste Forbrydelser, er skyldige eller ikke. Men om Udpegelsen af Nævninger kan man naturligvis forhandle. Jeg kan paa ingen Maade paastaa, at den Fremgangsmaade, her er bragt i Forslag, skulde være den absolut ideelle. Der anvendes rundt omkring i Verden mange andre Metoder end den, her er foreslaaet, og om Anvendelsen af den ene eller den anden Metode kan der maaske blive mere Lejlighed til at forhandle med Landstinget end med det høje Folketing, som tidligere har erklæret sig tilfreds med den Udpegelse, som her er bragt i Forslag. Som Debatten har formet sig, maa jeg nødvendigvis ogsaa straks gaa til at tale om Detailler, fordi jeg ikke har andet at imødegaa end Detailindvendinger.

En Bemærkning, som naturligvis kom igen fra flere Talere, er, at den foreslaaede Ordning bliver dyrere end den Ordning, som vilde blive tilvejebragt, hvis Loven af 1909 blev ført ud i Livet. Men jeg vil dog i den Henseende gøre opmærksom paa, at den 19. December 1912, ved første Behandling af de Lovforslag, som daværende Justitsminister Bülow havde forelagt her i Tinget, udtalte han, at han ogsaa for sit Vedkommende vilde arbejde for Anklageprincipets fuldstændige Gennemførelse. Det er med dette som Udgangspunkt, jeg har tilladt mig i Motiverne at skrive, at man fra alle Sider var enig om, at Loven af 1909 ikke tilfredsstillede. Det mente jeg, jeg kunde gøre, naar selve den Justitsminister, som ønskede at bringe Lovene ud i Livet, erklærede, at han, endog inden de kom ud, vilde tage fat paa at omarbejde dem. Men naar daværende Justitsminister Bülow skulde have ført Anklageprincippet ind i Loven af 1909, vilde han være kommet til alle de Udgiftsforøgelser, der her er bragte i Forslag, thi naar Anklageprincippet skal gennemføres, følger alle Merudgifterne med. Der kræves nemlig, naar Anklageprincippet skal gennemføres, for det første, at Anklagemyndighedens Ordning for Landsret og Højesteret gennemføres, og det kan ikke gøres uden de Bekostninger, der her er bragte i Forslag. Naar Anklageprincippet skal gennemføres, maa der være Politimestre ved Underretterne, men det nødvendiggør den her planlagte Adskillelse mellem Retspleje og Forvaltning. Naar Anklageprincippet skal gennemføres, kræver Retssikkerheden, at vi faar et kraftigt, dygtigt og velordnet Politiet, og naar vi skal have det, maa man ogsaa gaa ind paa de Forslag, her er stillede om en Udvidelse af Statspolitiet. Saa

man vilde ikke have kunnet faa lang Frist, man vilde meget hurtigt være kommet til de samme Udgifter, som jeg foreslaar, ogsaa hvis man havde valgt den Vej, først at vedtage Supplementslovene til Loven af 1909 og derefter ændre Loven af 1909. Jeg tror tværtimod, det vil vise sig at være billigere straks at ændre Loven af 1909 og bringe et helstøbt Retssystem ud i Livet end at bringe et Retssystem ud i Livet og derefter straks begynde at omkalfatre det. Det vilde ogsaa være en lidet forsvarlig Fremgangsmaade fra Lovgivningsmagtens Side, om den, skønt den forud kunde se Manglerne ved en Retsordning, alligevel vilde vedtage den med disse Mangler, vidende, at man straks maatte begynde paa at rette Manglerne, og efter forud at have tilkendegivet sin Villie til at rette disse Mangler. Det er sin Sag, naar man først vedtager en Retsplejeordning eller hvilket som helst andet større Komplex af Love og tror, at nu er det saa godt, som man kan lave det, og man saa af Livet senere belæres om, at der er visse Mangler derved. Saa man derefter begynde paa at rette Manglerne. Men naar man har set Manglerne i Forvejen, er det ubetinget det fornuftigste at rette dem, inden Loven bliver ført ud i Livet.

Saa har man sagt: Ja, men denne Fremgangsmaade at rette Manglerne først vil føre til, at Loven træder noget senere i Kraft. Men ved det, jeg her har bragt i Forslag, udsættes den nye Retsplejelovs Ikrafttræden ikke en eneste Dag. Der er nu hengaaet et Aar, siden disse Love sidst var til Behandling her i Tinget, og deraf følger, at man ogsaa maa udskyde det seneste Tidspunkt for Lovenes Ikrafttræden fra 1. Oktober 1916 til 1. Oktober 1917, thi der er praktiske Ting, som skal udføres, inden Lovene træder ud i Livet. Man skal tilvejebringe de nødvendige Bygninger. Naar vi skal have Byretten paa Københavns Domhus, maa Politiet ud, og saa maa Københavns Kommune have Tid til at indrette en ny Bolig for Københavns Politi. Det kan sikkert ikke gøres paa meget kortere Tid end til hen imod Oktober 1917. Men kan Københavns Kommune faa sin Politibygning færdig meget hurtigere, saa er 1. Oktober 1917 ogsaa sat som den seneste Termin for de nye Loves Ikrafttræden, og saa kan de træde i Kraft tidligere. Da Østre Landsret og Sø- og Handelsretten skal ud i Rigsdagsbygningen, og vi kan haabe at forlade denne Bygning og drage ind til en forhaabentlig bedre Bolig